

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ירמיה" – פרק כט

א ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל־יתר וזקני הגולה ואל־הכהנים ואל־הנביאים ואל־כל־העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה: ב אחרי צאת יכניה־המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם: ג ביד אלעשה בן־שפן וגמריה בן־חלקיה אשר שלח צדקיה מלך־יהודה אל־נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר: ד כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל־הגולה אשר־הגליתי מירושלם בבלה: ה בנו בתים וישבו ונטעו גנות ואכלו את־פרין: ו קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת־בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות

וּרְבוּ-שָׁם וְאֶל-תַּמְעָטוּ: ז וּדְרָשׁוּ אֶת-שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר
הִגַּלְתִּי אֶתְכֶם שָׁמָּה וְהִתְפַּלְלוּ בַעֲדָהּ אֶל-יְהוָה כִּי
בְשָׁלוֹמָה יִהְיֶה לָּכֶם שְׁלוֹם: ח כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-יְשִׁיאוֹ לָכֶם נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר-בְּקִרְבְּכֶם
וְקִסְמֵיכֶם וְאֶל-תִּשְׁמְעוּ אֶל-חֲלֻמֹּתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם
מַחְלָמִים: ט כִּי בְשֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים לָכֶם בְּשִׁמִּי לֹא שְׁלַחְתִּים
נְאֻם-יְהוָה: י כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה כִּי לְפִי מְלֹאת לְבַבְךָ
שִׁבְעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם וְהִקְמַתִּי עֲלֵיכֶם אֶת-דְּבָרֵי
הַטּוֹב לְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה: יא כִּי אֲנֹכִי יַדְעֹתִי
אֶת-הַמַּחְשְׁבֹת אֲשֶׁר אֲנֹכִי חֹשֵׁב עֲלֵיכֶם נְאֻם-יְהוָה
מִמַּחְשְׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לָתֵת לָכֶם אַחֲרַיִת וְתִקְוָה:
יב וְקִרְאתֶם אֹתִי וְהִלַּכְתֶּם וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלַי וְשִׁמַּעְתִּי
אֲלֵיכֶם: יג וּבִקְשַׁתֶּם אֹתִי וּמָצְאתֶם כִּי תִדְרָשְׁנִי
בְּכָל-לְבַבְכֶם: יד וְנִמְצָאתִי לָכֶם נְאֻם-יְהוָה וְשִׁבַּתִּי אֶת-
שְׁבִיתְכֶם שְׁבוֹתְכֶם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל-הַגּוֹיִם
וּמִכָּל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּי אֶתְכֶם שָׁם נְאֻם-יְהוָה
וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-הִגַּלְתִּי אֶתְכֶם מִשָּׁם:

טו כִּי אַמַּרְתֶּם הַקִּים לָנוּ יְהוָה נִבְּאִים בְּבִלְהָ: טז כִּי־כֹה ׀
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־מֶלֶךְ הַיּוֹשֵׁב אֶל־כִּסֵּא דָוִד וְאֶל־כָּל־הָעַם
הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת אַחֲיִכֶם אֲשֶׁר לֹא־יֵצְאוּ אֶתְכֶם בַּגּוֹלָה:
יז כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי מִשְׁלַח בָּם אֶת־הַחֶרֶב
אֶת־הַרְעֵב וְאֶת־הַדָּבָר וְנָתַתִּי אוֹתָם פְּתָאֲנִים הַשְּׁעָרִים
אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלֶנָּה מֵרַע: יח וְרַדְּפֹתִי אַחֲרֵיהֶם בַּחֶרֶב בַּרְעֵב
וּבַדָּבָר וְנָתַתִּים לְזוּעָה לְזוּעָה לְכֹל ׀ מִמְּלֻכוֹת הָאָרֶץ לְאֵלֶּהָ
וְלִשְׁמָהּ וְלִשְׂרָקָהּ וְלִחְרָפָהּ בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִדְחַתִּים שָׁם:
יט תַּחַת אֲשֶׁר־לֹא־שָׁמְעוּ אֶל־דְּבַרִּי נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר
שִׁלַּחְתִּי אֵלֵיהֶם אֶת־עַבְדֵי הַנְּבִאִים הַשֹּׁכֵם וְשִׁלַּח וְלֹא
שָׁמְעֶתֶם נְאֻם־יְהוָה: כ וְאַתֶּם שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־הַגּוֹלָה
אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתִּי מִירוּשָׁלַם בְּבִלְהָ: כא כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אַחָב בֶּן־קֹולִיָּהּ וְאֶל־צִדְקִיָּהוּ
בֶּן־מַעֲשִׂיָּה הַנְּבִאִים לָכֶם בְּשֵׁמִי שֶׁקֶר הַנְּנִי ׀ נָתַן אֶתֶם
בְּיַד נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהִכֶּם לְעֵינֵיכֶם: כב וְלָקַח מֵהֶם
קָלְלָה לְכֹל גְּלוֹת יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּבָבֶל לֵאמֹר יִשְׁמַךְ יְהוָה
כְּצִדְקִיָּהוּ וּכְאַחָב אֲשֶׁר־קָלַם מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאִשׁ: כג יַעַן אֲשֶׁר

עָשׂוּ נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְאַפוּ אֶת־נְשֵׁי רַעֲיָהֶם וַיְדַבְּרוּ דְבַר
בְּשֵׁמִי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לֹא צְוִיתֶם וְאֲנֹכִי הוֹיֵדֶעַ הַיּוֹדֵעַ וְעַד
נְאֻם־יְהוָה: כד וְאֶל־שְׁמַעְיָהוּ הַנְּחֻלְמִי תֹאמַר לֵאמֹר:
כה כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יַעַן אֲשֶׁר
אֲתָה שְׁלַחַת בְּשִׁמְכָה סְפָרִים אֶל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם
וְאֶל־צַפְנִיָה בֶן־מַעֲשִׂיָה הַכֹּהֵן וְאֵל כָּל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר:
כו יְהוָה נִתְנַף כֹּהֵן תַּחַת יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן לְהִיּוֹת פְּקֻדִים בַּיִת
יְהוָה לְכָל־אִישׁ מִשְׁגָּע וּמִתְנַבֵּא וּנְתַתָּה אֹתוֹ אֶל־הַמַּהְפָּכֶת
וְאֶל־הַצִּיּוֹנִק: כז וְעַתָּה לָמָּה לֹא גַעַרְתָּ בִּירְמִיָהוּ הָעֹנֵתִי
הַמִּתְנַבֵּא לָכֶם: כח כִּי עַל־כֵּן שְׁלַח אֱלֵינוּ בָּבֶל לֵאמֹר
אַרְכָּה הִיא בְּנוֹ בְּתִים וְשָׁבוּ וְנִטְעוּ גִּבּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיָהֶן:
כט וַיִּקְרָא צַפְנִיָה הַכֹּהֵן אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּאָזְנֵי יְרֵמְיָהוּ
הַנְּבִיא: ל וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ לֵאמֹר: לא שְׁלַח
עַל־כָּל־הַגּוֹלָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־שְׁמַעְיָה הַנְּחֻלְמִי
יַעַן אֲשֶׁר נָבֵא לָכֶם שְׁמַעְיָה וְאֲנִי לֹא שְׁלַחְתִּיו וַיִּבְטַח
אֶתְכֶם עַל־שֶׁקֶר: לב לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה הַנְּבִי פִקֵּד
עַל־שְׁמַעְיָה הַנְּחֻלְמִי וְעַל־זֶרְעוֹ לֹא־יְהִי לוֹ אִישׁ וַיּוֹשֵׁב ו

בְּתוֹךְ-הָעַם הַזֶּה וְלֹא-יֵרָאֶה בְּטוֹב אֲשֶׁר-אֲנִי עֹשֶׂה-לְעַמִּי
נְאֻם-יְהוָה כִּי-סָרָה דְבַר עַל-יְהוָה:

ספר "ירמיה" – פרק ל

א הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֶל-יֵרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר:
ב כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּתַב-לְךָ אֵת
כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ אֶל-סֵפֶר: ג כִּי הִנֵּה יָמַי
בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וְשִׁבְתִּי אֶת-שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה
אָמַר יְהוָה וְהַשְׁבַּתִּים אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבוֹתָם
וַיֵּרְשׁוּהָ: ד וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-יִשְׂרָאֵל
וְאֶל-יְהוּדָה: ה כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה קוֹל תְּרַדָּה שָׁמַעְנוּ פֶּחַד
וַאֲיֵן שָׁלוֹם: ו שֶׁאֵלֹו-נָא וְרָאוּ אִם-יֵלֵד זָכָר מִדּוֹעַ רְאִיתִי
כָּל-גֹּבֶר יָדָיו עַל-חֲלָצָיו כִּי־וַיִּלְדָּה וְנִהְפְּכוּ כָּל-פָּנִים לִירְקוֹן:
ז הוּי כִּי גָדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאִין כָּמָהוּ וְעַת-צָרָה הִיא
לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה יִשָּׁע: ח וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם ו יְהוָה
צָבָאוֹת אֲשֶׁר עָלוּ מֵעַל צוּאֲרָךְ וּמוֹסְרוֹתֶיךָ אֲנִי
וְלֹא-יַעֲבְדוּ-בוּ עוֹד זָרִים: ט וְעָבְדוּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת

דָּוֹד מִלְּכָם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם: י וְאַתָּה אֶל־תִּירָא עַבְדִּי
יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֶךָ
מִרְחוֹק וְאֶת־זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שְׁבִים וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשֹׁאֲנָן
וְאִין מִחֲרִיד: יא כִּי־אֲתָךְ אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לְהוֹשִׁיעֶךָ כִּי
אֶעֱשֶׂה כָּלָה בְּכָל־הַגּוֹיִם וְאֲשֶׁר הִפְצוֹתִיךָ שָׁם אַךְ אֲתָךְ
לֹא־אֶעֱשֶׂה כָּלָה וְיִסְרֹתִיךָ לְמִשְׁפָּט וְנִקָּה לֹא אֲנַקֶּךָ: יב כִּי
כֹה אָמַר יְהוָה אָנוּשׁ לְשִׁבְרֶךָ נִחְלָה מִכֶּתֶךָ: יג אִין־דָּן דִּינֶךָ
לְמַזּוֹר רַפֵּאוֹת תִּעְלָה אִין לָךְ: יד כָּל־מֵאֵהֲבִיךָ שִׁכְחוּךָ
אוֹתָךְ לֹא יִדְרְשׁוּ כִּי מִכַּת אוֹיֵב הִכִּיתִיךָ מוֹסֵר אֶכְזָרִי עַל
רֹב עֲוֹנֶךָ עֲצֻמוֹ חֲטָאתֶיךָ: טו מֵה־תִּזְעַק עַל־שִׁבְרֶךָ אָנוּשׁ
מִכְּאֲבֶךָ עַל ו רֹב עֲוֹנֶךָ עֲצֻמוֹ חֲטָאתֶיךָ עֲשִׂיתִי אֵלָה לָךְ:
טז לָכֵן כָּל־אֲכִלֶיךָ יֵאָכְלוּ וְכָל־צָרִיךָ כָּלָם בְּשִׁבִי יִלְכוּ וְהָיוּ
שֹׁאֲסִיךָ לְמִשְׁסָה וְכָל־בְּזוּזֶיךָ אָתָּן לְבֹז: יז כִּי אֶעְלָה אֲרָכָה
לָךְ וּמִמְכּוֹתֶיךָ אֲרַפֵּאךָ נְאֻם־יְהוָה כִּי נִדְחָה קָרְאוּ לָךְ צִיּוֹן
הִיא דִרְשׁ אִין לָהּ: יח כֹּה ו אָמַר יְהוָה הִנְנִי־שׁוֹב שְׁבוֹת
אֶהְיֶי יַעֲקֹב וּמְשַׁכְּנֹתִיו אֲרַחֵם וְנִבְנְתָה עִיר עַל־תְּלָה
וְאֲרַמּוֹן עַל־מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב: יט וְיֵצֵא מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל

מִשְׁחָקִים וְהִרְבַּתִּים וְלֹא יִמָּעֲטוּ וְהִכְבַּדְתִּים וְלֹא יִצְעָרוּ:
כ וְהָיוּ בָנָיו כְּקֶדֶם וְעַדְתּוֹ לְפָנַי תִּכּוֹן וּפְקַדְתִּי עַל
כָּל־לִחְצָיו: כא וְהָיָה אֲדִירוֹ מִמֶּנּוּ וּמִשְׁלוֹ מִקְרָבוֹ יֵצֵא
וְהִקְרַבְתִּיו וְנִגַּשׁ אֵלַי כִּי מִי הוּא־זֶה עָרַב אֶת־לְבוֹ לַגִּשְׁת
אֵלַי נְאֻם־יְהוָה: כב וְהָיִיתֶם לִי לְעַם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם
לְאֱלֹהִים: כג הִנֵּה ׀ סֵעֶרֶת יְהוָה חֲמָה יֵצֵאָה סֵעַר מִתְגוֹרֵר
עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יַחֹל: כד לֹא יָשׁוּב חֶרוֹן אַף־יְהוָה
עַד־עֲשֹׂתּוֹ וְעַד־הִקְיָמוֹ מְזֻמּוֹת לְבוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
תִּתְבוֹנְנוּ בָּהֶם: כה בָּעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה אֶהְיֶה לְאֱלֹהִים
לְכֹל מְשֻׁפְחוֹת יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה יִהְיוּ־לִי לְעַם:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "ידיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמינין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)